

Milí turisté! Ve čtvrtek 22. 9 jsme absolvovali druhou cestu do Litoměřic, tentokrát po stopách barokních architektů Broggiů. Rodina se přistěhovala z Itálie a postupně se sňatky s Čechami stávala rodinou českou. Prohlédli jsme si díla otce Giulia, syna Octavia, který byl nejslavnějším stavitelem z rodiny a také oltář od vnuka Antonia. Vzhledem k církevním svátkům jsme měli jedinečnou příležitost navštívit i interiéry tří kostelů, které jsou jinak zavřené.

Od autobusového nádraží jsme postupně prošli téměř celé Litoměřice. První stavbou, kterou jsme si prohlédli, byl dominikánský kostel Sv. Jakuba Staršího s přilehlým klášteřem postavenými Octaviem Broggiem.

Na přestavbě dalšího, děkanského kostela všech svatých, se postupně podílely všechna tři generace Broggiů. Původně gotický kostel se přístavbami a výzdobou postupně přeměnil v barokní, gotická zůstala pouze věž. Oltář je už dílem vnuka Antonia.

Jezuitskou kolej s kostelem Zvěstování Panny Marie postavili postupně otec a syn. Budovy jsou propojené mostem. Kostel patří v současné době galerii a pořádají se v něm výstavy a koncerty. Také zde jsme si mohli prohlédnout interiér.

Od jezuitského kostela jsme sešli na parkán. Výhled odtamtud snad nemá obdoby a obzvlášť při tak pěkném počasí. Z parkánu jsme se nejdříve podívali na Tyršův most přes Labe, po kterém jsme přijeli do Litoměřic. Most byl původně dřevěný a před příchodem ledů musel být rozebírán, pak Broggiové postavili kamenný most, na kterém bylo 14 soch od různých autorů a křížů. Bohužel byl zničen povodní a tak nemůže konkurovat Karlovu mostu.

Nejkrásnější pohled se nám naskytl o kousek dál, nádhera!

Vlevo je kaplička od Giulia Broggia, nahoře katedrála od stejného autora. No nevyfotíte se na takovém místě!

Po parkánu jsme obešli kousek náměstí a vrátili se tam. Uprostřed náměstí stojí morový sloup zhotovený podle návrhu Giulia Broggia a naproti němu Dům u pěti pannen, kde rodina Broggiů bydlela, a který takto vyzdobil Octavio.

Na budově Galerie bylo kolem roku 1730 štukované průčelí upraveno ve tvarech vrcholného baroka. Toto dílo provedl nejspíše stavitel Octavio Broggio / ta auta všechny fotky pokazí/.

V den naší návštěvy zde byla zrovna vernisáž výstavy „ Přesahy fotografie“ v 17. 30 hod. Na tu se mnou zůstala už jen Vendula, která pak uháněla na poslední autobus.

Při cestě ke katedrále jsme ještě zabočili na Václavské náměstí s pravoslavným kostelem Sv. Václava. Tento kostel původně katolický vystavěl Octavio Broggio. Socha sv.Václava je v průčelí nahoře nad vchodem.

Katedrála a biskupská rezidence byly postaveny podle plánů Giulia Broggia. Katedrálu jsme si mohli prohlédnout i uvnitř, biskupská rezidence nás nechala za branou.

Pak ještě zpátky z kopce a uličkou s malými domky zvanou Krupka jsme došli k poslednímu, Octaviem barokně upravenému kostelu Sv. Vojtěcha dle návrhu jeho otce Giulia.

Krupka je taková zkratka mezi biskupstvím, tedy katedrálou a budovou bývalé Teologické fakulty, která sem byla bývalým režimem odsunuta z Prahy. Studenti tudy chodili do katedrály na mši. Nyní, když se fakulta vrátila zpět do

Prahy, vznikly z bývalého semináře hostel a restaurace. Nedávno zde byl ještě vybudován minipivovar, příznačně nazvaný Biskupský. Vše provozuje církev

Když už jsme tam došli, tak jsme i vešli, tedy na oběd a na pivo a také si odpočinout a nabrat sílu na prohlídku parků.

Prvním parkem byl Park Václava Havla s potůčkem a jezírky s lekníny a zlatými rybkami. Druhým parkem byly Jiráskovy sady, pěkně upravené, nedávno zrekonstruované a co je hlavní, s cukrárnou. Takže káva a zákusek či zmrzlinový pohár a honem na nádraží stihnout autobus v 16. 30 hod. Třetí park, tedy Mostnou horu, jsme kromě Venduly vzdali. Ta vyběhla až na samý vrchol.

Kroniku napsala Dana, fotografovali Mirek a Dana